

Nový Jeruzalém č. 5/2026

Zpravodaj pro 317. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Bohdalově – v úterý 12. května 2026 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb na úmysly NJ v Měříně:

V úterý 14. dubna 2026 na mši svatě při pouti NJ bylo asi 120 věřících. Pán Bůh odplat šestí kněžím za jejich službu při zpovídání a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry u lidí v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Evermoda Jana Sládka OPraem při pouti Nový Jeruzalém v Měříně:

Slova svatého evangelia podle Jana: *Marie stála venku u hrobky a plakala. Když tak plakala, naklonila se do hrobky a viděla tam sedět dva anděly v bílém rouchu, jednoho v hlavách a druhého v nohách toho místa, kde dříve leželo Ježíšovo tělo. Řekli jí: „Ženo, proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Po těch slovech se obrátila a viděla za sebou stát Ježíše, ale nevěděla, že je to on. Ježíš jí řekl: „Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?“ Ona myslela, že je to zahradník, a proto mu řekla: „Pane, jestliže tys ho odnesl, pověz mi, kam jsi ho položil, a já ho přenesu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Ona se k němu obrátila a zvolala hebrejsky: „Rabboni!“ – to znamená „Mistře“. Ježíš jí řekl: „Nezadržuj mě! Neboť ještě jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k svým bratrům a oznam jim: Vystupují k svému Otci a k vašemu Otci, k svému Bohu a k vašemu Bohu.“ Marie Magdalská tedy šla a zvěstovala učedníkům: „Viděla jsem Pána!“ a toto že jí řekl.*

Pan jáhen si to potřebuje nahrát, já bych rád vás viděl. Máme problém. (jáhen:Nemáme problém). Já bych se rád zastavil u toho evangelia, který jsem vybral, protože je velmi zajímavý. My tam čteme, že Máří Magdaléna stála u hrobky a plakala, protože hrobka byla prázdná. Ona do té hrobky koukala. A co tam viděla? Viděla tam sedět dva anděly v bílém. A oni se jí ptají: „Ženo proč pláčeš?“ - „Vzali mého pána a nevím, kam ho položili.“ Pak se OBRÁTILA a za ní stál Ježíš. A Ježíš jí říká: „Ženo, proč pláčeš, koho hledáš?“ Ona myslela, že je zahradník a říká mu: „Jestli tys ho odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil a já ho přenesu.“ Vtom jí Ježíš říká jménem a ona se k němu OBRACÍ. Tak jak to teda je? Kouká do hrobky, OBRÁTÍ SE, vidí Ježíše a když jí řekne Marie, tak se zase OBRÁTÍ. Postrádá to logiku. Přitom Jan je skvělejší vypravěč, takže nám asi chce něco říct. Totiž často vnímáme Ježíše trochu jinak. Máří Magdaléna taky. Říká těm andělům: „Vzali mého Pána.“ Vzali Pána a najednou stojí za ní a ona v něm vidí zahradníka a musí se ještě jednou OBRÁTIT. Můžeme to vidět tak, že se OBRACÍ nejdřív tělem a pak srdcem. Pak v něm poznává vzkříšeného Krista. Do té doby si myslela, že někdo vodnes jeho tělo. My si musíme uvědomit a nesmíme zapomenout, že Kristus z mrtvých vstal. Ano, prožíváme těžké chvíle, bojujeme s hříchem, často trpíme, prožíváme nějaký strach, obavy a já nevím co všechno. Nejdřív jsme tu měli covid, pak jedna válka, jsme ve válce. Říkali, že jsme ve válce, takový ty mluvící hlavy v televizi, že jo. Pak začala další válka, v té taky jsme nebo nejsme, ale my jsme především ve válce sami se sebou. Protože se OBRACÍME ke Kristu jenom jakoby napůl. Tím, že Kristus zmrtvých vstal, zvítězil nad smrtí, zvítězil i nad naší smrtí. Ano mnozí, když tak na vás koukám, prožili válku jako děti. Ví, jaká je to hrůza. My to známe z učebnic, z vyprávění od rodičů, od prarodičů. Když mému pradědovi přišel povolávací rozkaz do wehrmachtu, nechtěl narukovat, šel na operaci a tam umřel. Tak nemusel na východní frontu, na které byl už jednou za první války. Ale kolik mladých lidí muselo odejít a muselo zemřít. A musí odcházet teď. A nejsou to jen ty války, o kterých se píše v novinách. A žijeme ve strachu a oni nám pod ten kotel strachu přikládají. Když zapnete bednu, co tam vidíte? Válku, utrpení. Oni snad všichni chtějí, abychom se báli nebo co. OBRACEJME SE ke vzkříšenému Kristu, vítězi nad smrtí! Protože, když on přichází po svém zmrtvýchvstání k apoštolům, říká: „Pokoj

vám, nebojte se!“ Jenom, když se OBRÁTÍME ke Kristu, poznáme ten pravý pokoj. A je to zvláštní. Já často vzpomínám na našeho opata Tajovského, kterej si svoje prožil. Ale protože to byl muž pokoje, v něm nebyla žádná zloba, žádný hněv a taky se nebál. A že na něm se komunisti vyřádili fest. A nebyl jedinej. Tady, v brněnský diecézi budete mít dva nové světce. A taky to vyhráli. Víte často nám říká: „Žijeme v apokalyptických časech.“ Když slyšíme slovo apokalypsa, tak máme často strach a hrůzu. A Chesterton -ve svý jedný knize napsal: „Svatý Jan viděl ve Zjevení spoustu příšer, spoustu hrůz. Ale žádná z těch hrůz nebyla tak strašná, jako ti, kteří ty hrůzy vykládají.“ Protože apokalypsa je sice horor, ale s dobrým koncem. Dáme si na to, co prožíváme kolem sebe. Jestliže se zachováme, tak jako se máme zachovat. Jako ti, kteří se OBRÁTILI ke Kristu. Ti kteří jsou jeho učedníci. Ti, kteří nejsou vždycky věrní, ale snaží se být věrní. Jsme na straně vítězů, protože jsme na straně vzkříšeného Krista a ten už nemůže prohrát! Nosili jsme roušky, sbírali jsme tečky, že jsme byli pomalu víc tečkovaní než beruška. Strach dělá spoustu věcí s náma lidma. A když už jsme vystrašení, tak uvěříme – s prominutím – každý blbosti. A jestliže uvěříme každý blbosti, tak často uvěříme i těm, kdo je říkají. A hlavně, z některých takových lidí si uděláme něco jako Mesiaše. Vkládáme naději do lidí. A pak jsme zklamání. A kdo nám za to může? Ty, který nás zklamali a nebo my, který jsme vložili naději do někoho nespolehlivého? Budme rozumní. Oni nám všichni říkají: „Budte rozumní, chovejte se rozumně!“ Ano, chovejte se rozumně, protože dar rozumu je dar od Duchy Svatého. A to co mnozí nazývají v tomhle světě jako rozumný – promiňte mi ten výraz – to jsou někdy pěkný hovadiny. A zas jim na to někdo skočí, zas jim uvěří. Zas dostanou ty seslíky, zas si řeknou: „Tak jsme je zase vybláznili, vono to funguje, za čtyři roky to uděláme znova, voni nám to zase nahážou, protože voni nám věří, i když jsme je tolikrát podfoukli.“ Kristus nám nic falešného neslibuje. Kristus nám dává život. Proč ho hledáme jinde, u jinech? Kristus je dárcem a tvůrcem pokoje. Proč ho hledáme jinde? Chybí nám ještě jedna otočka v tom OBRÁCENÍ ke Kristu! Tak jí dodělejme – otočme se. A najdeme pokoj, protože najdeme Krista. V jedný knížce jsem kdysi četl (už nevím, kdo jí napsal), že v dnešní době je hrozně snadný být prorokem. Protože, jednak lidi mají tendenci věřit úplně všemu, pak vono stačí ty lidi trochu vystrašit. A nabídnout jim řešení – a budou vám zobat z ruky. Pán Ježíš nás nestraší, Pán Ježíš nás varuje. Pán Ježíš nás učí. Pán Ježíš nás vede, k sobě nás vede. O ďáblu se říká, že vám slíbí cokoli. Dá vám málo a vezme si všechno. Nepřipomíná vám ten ďábelský systém náš život? V čem žijem? V čem žijou ti, kteří nemají Krista, kteří se vždycky na někoho upnou a on je ostříhá jak ovci a pak je ještě klepne po hlavě? My todle dělat nemusíme. My nemusíme být zklamaní z lidí, protože my vkládáme naději přede do Boha. A co říká svatý apoštol Petr o Kristu? „Nikdo od něj nikdy neslyšel nic neupřímného.“ Takže mu můžem věřit, můžem se na něj spolehnout, můžem za ním jít, protože on nás nedovede tam, kde je smrt. On nás dovede tam, kde je život. AMEN.

Ještě než budeme pokračovat v adoraci, tak se s vámi rozloučím už teď, protože, když se dá svátostný požehnání, tak už do toho nerad kecám. Děkuji vám za vaši účast, za vaše modlitby. Bylo mi tu dobře. Ještě k tomu mému jménu (Evermod). Místní pan farář říkal, že to je těžko zapamatovatelný. Víte, já jsem si to jméno vybral, protože náš pan opat Tajovský měl ve zvyku každý jméno zdobňovat. Já jsem si říkal, že Evermod zdobňit nejde. Pan opat mě přesvědčil, že jde. I tohle uměl zdobňit. On uměl zdobňit všechno. Je to jméno jednoho ze zakládajících členů našeho bratrstva, tedy premonstrátského, protože on byl mezi prvními, kteří v Premontré zakládali ten klášter a pak se svatým Norbertem odchází do Magdeburku, kde se stal arcibiskupem a když se na Labi, na dolním toku Labe zakládali nová biskupství, tak on byl první biskup v Raceburku a v té oblasti a vůbec v celým Německu má pověst jako apoštol Slovanům. Proto jsem si ho vybral, jeden z důvodů, proč jsem si ho vybral. Protože tam to bylo kdysi slovanský území. Proto jsem nositelem tohoto jména. Jinak je to jméno staroněmecký, vlámský. Ale nepoužívá se dneska nikde, jenom v řádu. Takže proto to jméno tak komplikovaný a složitý. Pro mnohý. A ještě jedna věc. To jméno má ještě jeden primát – je to premonstrátské jméno nejvíce komolený na celým světě. Takže ve svý asi nezřízený touze po originalitě jsem si to asi vybral. Náš pan opat nám dal tu šanci, abychom si vybrali své jméno sami. Jinak ještě jednou Pán Bůh zaplat' za všechno - za vaše modlitby, za vaši účast na mši svatý a ať nás Pán Bůh

provází na cestách na tomto světě, abychom trefili do toho nebeského nového Jeruzaléma a tam, abychom se všichni jednou sešli.

Sbírka: Po uhrazení nutné rezie poutě NJ jsme darovali **11 100Kč** na podporu časopisu RC Monitor. Poděkování patří také místnímu faráři P. Josefovi Havelkovi, paní varhanici a farníkům, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A především: „**Pán Bůh odplat' za každodenní modlitby svatého růžence na úmysly Nového Jeruzaléma.**“

Představení hlavního celebranta poutě NJ v Bohdalově, kterým je P. Vojtěch Kodet ThD. OCarm. Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště
Narodil jsem se v roce 1956 v Malém Beranově, okr. Jihlava. Po studiu sedmiletého gymnázia v Jihlavě jsem vystudoval teologii na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Po čtvrtém ročníku studia teologie jsem byl povolán k výkonu dvouleté základní vojenské služby u železničního vojska v Bohumíně a v Plzni. Na kněze byl vysvěcen v roce 1982 v Brně.

Již v prvních letech studia teologie jsem se setkal s Řádem karmelitánů, který v té době působil v podzemí. V roce 1976 jsem vstoupil do noviciátu tohoto řádu. Slavné sliby v této řeholní rodině jsem složil tajně v roce 1988.

V období totality jsem působil jako kaplan v Pozořicích, Jedovnicích, v Brně-Zábrdovicích a ve Velkém Meziříčí. V roce 1988 byl ustanoven farářem ve farnostech Biskupice a Radkovic u Hrotovic. Po pádu totalitního režimu jsem se stal v roce 1990 farářem Kostelním Vydří a převorem kláštera karmelitánů.

Od roku 2000 jsem studoval spirituální teologii v Římě. V letech 2003 až 2012 jsem byl představeným Řádu bratří karmelitánů v České republice. Od té doby sídlím v komunitě bratří karmelitánů v Praze-Liboci.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Především životu s Bohem a lásku mezi sebou navzájem, také odvaze a skromnosti.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

Příklady jiných kněží. Vlastní povolání jsem ale prožil v osobní rovině s Pánem.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

Těch kněží bylo víc, ale největší vliv na mě měl karmelitán P. Metoděj Minařík.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Zvěstování evangelia a službu Božím milosrdenství skrze zprostředkování odpuštění, uzdravení a osvobození.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?

Sám žít svoji víru a lásku ke Kristu tak, aby zapaloval ostatní.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?

Za velmi důležité považuji úplné vydání se Ježíši, poslušnost Božím vedení skrze Slovo Boží a vedení Duchem svatým.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky na pouti NJ v Bohdalově?

Rád bych vybrané peníze použil pro potřebné a chudé lidi ve svém okolí.

Na co se nejvíce těšíte?

Až uvidím Boha tváří tvář.

Co Vám udělalo v poslední době radost?

Radost mi dělá, když vidím, jak se lidé otevírají lásce Boží a zakoušejí její dotek.

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?

Dnes je důležité, možná víc než kdy jindy, rodiny chránit před vlivem světa, povzbuzovat rodiče a pomáhat jim, jak v rovině duchovní tak praktické.

Pozvánky:

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin.**

V neděli 12.4. 2026 svátek Božího milosrdenství – mše svatá v 10:30 hodin, v 15 hodin a v 19 hodin.

Netín u Velkého Meziříčí: Poutní kostel Panny Marie Usmívající se. **První sobota v květnu** – 2. května – sv. zpověď od 17 hodin, sv. růženec od 17:25, v 18 hodin začátek mše svaté. Služby při této pobožnosti první mariánské soboty má farnost Budišov, tématem promluvy je TRPĚLIVOST. **Pěší poutníci vycházejí v květnu ve 14:30 z kostela sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí na náměstí.** V červnu první sobota v Netíně nebude – v Brně bude celodenní slavnost blahřečení P. Buly a P. Drboly.

Plán poutí na rok 2026:

Sobota 27. 6.2026 výlet do Kroměříže. Program – mše svatá, prohlídka zámku, prohlídka květinové zahrady, oběd. Cena – místo v autobuse – 400 Kč, děti – 200 Kč, členové Pros. Hřbitovy z.s. – aktivní 0 Kč, neaktivní 100 Kč, děti z početných rodin – 0 Kč + vstupy. Je potřeba přihlásit se co nejdříve u jLK, **nejpozději do 15.5.**

24. – 26. 7. 2026 poutní výlet na Opavsko. Je možné se přihlásit u jáhna LK do **30. 4. 2026.**

16. – 22. 8. - XXVI. pěší pouť na Velehrad

26. – 28. září 2026 je plánován poutní výlet do Severních Čech – Liberecko, Jablonecko, včetně poutě do místa Eucharistického zázraku v polském městě Lehnice.

12. 9. – XXIII. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka

28. 10 – 1. 11. 2026 - Benátky, Padova, Turín, Miláno, Bergamo

Plán poutí NJ na rok 2026:

14. červenec – Sádek 11. srpen – Černá Hora 15. září – Pavlov
13. říjen - Křoví 12. listopad – Sebranice u Lit. 15. prosinec – Olešnice
Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti – kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 318. pouť Nový Jeruzalém do Kunštátu v úterý 16. června 2026 v 18 hodin. Hlavní celebrant P. Josef Čermák, farář v Kadani a okolí

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 5. 2026. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj **Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz;

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, 606948970